ds. J. de Bruin, preek over Zondag 13 van de Heidelbergse Catechismus, gehouden in de Jeruzalemkerk (Chr. Geref. Kerk) te Rotterdam-Kralingen op 18 juni 2023.

Votum en groet.

Zingen: Psalm 2:4:
"En Ik, die Vorst, met zoveel macht bedeeld,
Zal Gods besluit aan 't wereldrond doen horen.
Hij sprak tot Mij: "'k Heb heden U geteeld;
Gij zijt Mijn Zoon, Gij zijt Mijn eengebo - ren';
Zeg vrij Uw eis; Ik zal Uw macht verhogen,
Opdat Uw naam alom ontzaglijk zij;
Het heidendom ligg' voor Uw stoel gebogen,
En 't eind der aard erkenn' Uw heerschappij."

Schriftlezing: Johannes 20:19-31:
19 Als het dan avond was op denzelven eersten dag der week, en als de deuren gesloten waren waar de discipelen vergaderd waren, om de vreze der Joden, kwam Jezus en stond in het midden en zeide tot hen: Vrede zij ulieden.
20 En dit gezegd hebbende, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn zijde. De discipelen dan werden verblijd als zij den Heere zagen.
21 Jezus dan zeide wederom tot hen: Vrede zij ulieden; gelijkerwijs Mij de Vader gezonden heeft, zend Ik ook ulieden.
22 En als Hij dit gezegd had, blies Hij op hen, en zeide tot hen: Ontvangt den Heiligen Geest.
23 Zo gij iemands zonden vergeeft, dien worden ze vergeven; zo gij iemands zonden houdt, dien zijn ze gehouden.
24 En Thomas, een van de twaalve, gezegd Dídymus, was met hen niet toen Jezus daar kwam.
25 De andere discipelen dan zeiden tot hem: Wij hebben den Heere gezien. Doch hij zeide tot hen: Indien ik in Zijn handen niet zie het teken der nagelen, en mijn vinger steek in het teken der nagelen, en steek mijn hand in Zijn zijde, ik zal geenszins geloven.
26 En na acht dagen waren Zijn discipelen wederom binnen, en Thomas met hen; en Jezus kwam als de deuren gesloten waren, en stond in het midden, en zeide: Vrede zij ulieden.
27 Daarna zeide Hij tot Thomas: Breng uw vinger hier, en zie Mijn handen, en breng uw hand en steek ze in Mijn zijde; en zijt niet ongelovig, maar gelovig.
28 En Thomas antwoordde en zeide tot Hem: Mijn Heere en mijn God.
29 Jezus zeide tot hem: Omdat gij Mij gezien hebt, Thomas, zo hebt gij geloofd; zalig zijn zij die niet zullen gezien hebben en nochtans zullen geloofd hebben.
30 Jezus dan heeft nog wel vele andere tekenen in de tegenwoordigheid Zijner discipelen gedaan, die niet zijn geschreven in dit boek;

31 Maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft dat Jezus is de Christus, de Zone Gods, en opdat gij gelovende het leven hebt in Zijn Naam.

Zingen: Psalm 43:5:
Mijn ziel, hoe treurt ge dus verslagen?
Wat zijt g' onrustig in uw lot?
Berust in 's HEEREN welbehagen;
Hij doet welhaast uw heilzon dagen;
Uw hoop herleev', naar Zijn gebod;
Mijn redder is mijn God.

Lezen: 12 Artikelen des geloofs.
1. Ik geloof in God den Vader, den Almachtige, Schepper des hemels en der aarde.
2. En in Jezus Christus, Zijn eniggeboren Zoon, onze Heere;
3. Die ontvangen is van den Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria;
4. Die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven, nedergedaald ter helle;
5. ten derden dagen wederom opgestaan van de doden;
6. opgevaren ten hemel, zittende ter rechterhand Gods des almachtige Vaders;
7. vanwaar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden.
8. Ik geloof in de Heilige Geest.
9. Ik geloof een heilige, algemene, Christelijk Kerk, de gemeenschap der heiligen;
10. vergeving der zonden;
11. wederopstanding des vleses;
12. en een eeuwig leven.

Lezen: Heidelbergse Catechismus Zondag 13 vraag en antwoord 33 en 34:
Vraag 33 Waarom is Hij Gods eniggeboren Zoon genaamd, zo wij toch ook Gods kinderen zijn?
Antw. Daarom dat Christus alleen de eeuwige natuurlijke Zone Gods is; maar wij zijn om Zijnentwil uit genade tot kinderen Gods aangenomen.
Vraag 34 Waarom noemt gij Hem onzen Heere?
Antw. Omdat Hij ons met lichaam en ziel van al onze zonden, niet met goud of met zilver, maar met Zijn dierbaar bloed gekocht, en van alle heerschappij des duivels verlost heeft, en ons alzo Zich tot een eigendom gemaakt.

Gebed.

Zingen: Psalm 135:2, 7 en 12:
Vers 2:
God is *goed: looft Hem te* zaâm
Met ge*zang en* snarenspel.
Prijst Zijn *liefelijke* naam,
Want de *HEER heeft Isra*ël,

Zich ten *eigendom ge*schikt;
Jacob *door Zijn* heil verkwikt.
Vers 7:
Isrel kwam door 's Hoogsten hand
In 't bezit van hunnen staat;
God gaf hun gezegend land
Tot een erv' aan Jacobs zaad.
HEER, Uw naam en majesteit,
Blijven tot in eeuwigheid.
Vers 12:
Sion, loof met dankb're stem
God, uw HEER, die eeuwig leeft,
En het schoon Jeruzalem,
Door Zijn woning luister geeft;
Loof Hem, voor uw heilrijk lot;
Loof al juichend uwen God!

Na de preek zingen wij Psalm 68:2.

Preek: Geliefde gemeente, wat was dat een onvergetelijke zondag voor Thomas, toen de opgestane Heere tot hem kwam en aan hem verscheen, zo heel persoonlijk. O ja, Thomas had het heel moeilijk gehad; een zeer moeilijke tijd lag er achter hem in zijn leven. Hij was vastgelopen met de weg die zijn lieve Meester was gegaan. Wat een moedeloosheid had zijn hart vervuld, toen hij alleen thuis zat na te denken over die kruisdood die zijn Meester had ondergaan. Allerlei vragen en raadsels kwamen erop in zijn hart. Hij kon er geen antwoord op vinden. Wat was dit toch geweest? En zeker toen zijn vrienden ook nog eens bij hem kwamen - een week geleden - om te zeggen dat de Heere Jezus was opgestaan uit de doden. Dat ze Hem zelf hadden gezien en Zijn stem hadden gehoord. Nee, Thomas kon het niet begrijpen en zei: *'Indien ik in Zijn handen niet zie het teken der nagelen, en mijn vinger steek in het teken der nagelen, en steek mijn hand in Zijn zijde, ik zal geenszins geloven'* (Joh. 20:27).

En toen, op die dag dat Jezus kwam en precies wist wat de vragen in het hart van Thomas waren, lokte Hij Thomas uit en zei: *'Breng uw vinger hier, en zie Mijn handen, en breng uw hand en steek ze in Mijn zijde; en zijt niet ongelovig, maar gelovig.'* Of hij het gedaan heeft, weten we niet, maar zijn ogen - de ogen des geloofs - gingen open. Toen hij de Christus zag en hij die handen met die littekens zag, en toen hij de Heere hoorde spreken met die lieflijke stem, toen werkte de Heilige Geest met kracht in zijn hart. Het geloof brak door en hij jubelde het uit: *'Mijn Heere en mijn God!'* Weet u wat die belijdenis betekent? Die korte, diepe belijdenis, *'Mijn Heere en mijn God'*, betekent: Ik ben gekocht met Zijn bloed. Ik mag het eigendom zijn van mijn Heere, en ik ben aangenomen als Zijn kind. Kijk, en dan staan we gelijk bij Zondag 13 van de Heidelbergse Catechismus. Wat zou het een wonder zijn als deze belijdenis weerklank mag vinden in uw en jouw hart, door genade alleen.

We gaan samen nadenken over die twee Namen van de Heere Jezus en schrijven als thema boven de prediking: ***Het ware geloof in de Zoon van God, onze Heere.*** We letten op drie gedachten:

1. Gods eniggeboren Zoon.
2. De aangenomen kinderen van God.
3. Het gekochte eigendom van God.

1. Gods eniggeboren Zoon.
Wat een heerlijke Namen, gemeente, draagt toch de Heere Jezus Christus. Van al die Namen zou je kunnen zeggen: De bruid uit het Hooglied had gelijk toen zij zong: *Uw naam is een olie die uitgestort wordt; daarom hebben U de maagden lief.* Het is de Heilige Geest, Die door middel van de prediking van het Woord leert verstaan wat de diepe betekenis van al die Namen is, maar dat niet alleen, maar ook de rijke troost die in die Namen opgesloten ligt.

Over twee Namen hebben wij al mogen nadenken vanuit de Zondagen 11 en 12. De eerste Naam was Jezus, Zaligmaker, want *Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden*. Je zou kunnen zeggen: De Naam Jezus geeft antwoord op de vraag: Kan ik nog zalig worden? Ja, dat kan, want Zijn Naam is Jezus. En toen die tweede Naam: Christus, omdat Hij door Zijn Vader aangesteld is om Profeet, Priester en Koning te zijn, en ook met de Heilige Geest gezalfd is om dat ook daadwerkelijk te kunnen zijn. Je zou kunnen zeggen: Die Naam geeft antwoord op de vraag: Hoe word ik nu zalig? Nou, in de weg die Christus ging en wat Hij doet in het hart van een zondaar.

Maar nu kan het zo zijn in je leven dat er momenten aangebroken zijn, dat je vanuit de nood van je leven hebt geroepen: Kan ik nog zalig worden? Dat de Heere Jezus zich openbaarde als de Zaligmaker en dat het geloof in je hart ontstond: ja, in Hem kan ik zalig worden. Dat je vanaf dat moment onderwijs kreeg in welke weg de Heere dat mogelijk gemaakt heeft. Omdat Hij als Profeet je ging onderwijzen en liet zien dat Hij de Priester is Die Zich geofferd heeft, en als Koning regeert in het hart en leven van mensen en bij machte is om een zondaar tot bekering te brengen.

En dat je daarin troostrijk onderwijs kreeg, maar dat je toch elke keer weer terugkwam bij die vraag, als je weer op jezelf werd teruggeworpen en dat juiste zicht weer niet had: Hoe zal ik het nu weten? Hoe zal ik zeker weten dat ik zalig gemaakt ben, dat ik ook door dat bloed van Christus gekocht ben? Nou, daar geven die andere Namen antwoorden op. Hoe kun je nou een kind van God worden? Hoe kun je nu het eigendom van de Heere Jezus worden? We gaan eerst nadenken over het feit dat de Heere Jezus de Zoon van God is. Die, zo zegt de leerling, om Zijnentwil kinderen aanneemt. Dat is geloofstaal, rijke geloofstaal. Mag je dat ook al weten: Ik ben om Zijnentwil aangenomen tot kind van God? Misschien vindt u dat een hele grote vraag, en zegt u: ach, dat durf ik nu niet met volle zekerheid te zeggen. Maar raakt het aan je hart? Raakt zo'n vraag nou je hart?

Trilt er wat vanbinnen? Al is het vanuit de begeerte om dat geluk te mogen kennen? Want, ik heb het in het gebed al gezegd, en het is echt zo, jongelui, echt waar hoor. Ik zou je er heel veel over kunnen vertellen, maar het is echt waar: Niets zo heerlijk, zo begeerlijk, dan een kind van God te zijn. Dan ben je zo gelukkig. Dat is zo'n rijk leven. Echt waar, zoek het maar. Vraag 33 van de Heidelbergse Catechismus luidt: *Waarom is Hij Gods eniggeboren Zoon genaamd, zo wij – en dat is geloofstaal van de Kerk des Heeren - toch ook Gods kinderen zijn?* Hoe zit dat nu? De Heere Jezus is de Zoon van God, dat is een Kind van God, zou je kunnen zeggen. Hoe kunnen wij dan ook kinderen van God genoemd worden?

Waarom is de Heere Jezus ook de Zoon van God? Dat is eigenlijk de vraag. Weet de leerling een antwoord op deze vraag? Jawel, dat weet hij door het geloof. En dan mag hij een heel rijk getuigenis uitspreken over de Heere Jezus. Hij zegt: De Heere Jezus is alleen de eeuwige, natuurlijke Zoon van God. Alléén. Dus God heeft maar één kind. Dat is een belijdenis. God heeft maar één Kind. Want vergist u zich niet, dat als u dit oprecht belijdt, dat de Heere Jezus alleen de eeuwige, natuurlijke Zoon van God is, dan staan wij er gelijk buiten. Dat in de eerste plaats. Dit antwoord zet de mens er totaal buiten.

Want van niet één mensenkind, ook van u niet, van jou niet en van mij niet, kan gezegd worden dat je de natuurlijke, eeuwige zoon of dochter van God bent. Ja, maar dominee, ik heb kortgeleden in het Nieuwe Testament gelezen in Lukas 3, in het geslachtsregister. Helemaal aan het eind staat dat Adam de zoon van God was. Hoe zit dat dan? Hoe kan de leerling dan zeggen, dat alleen Christus de eeuwige natuurlijke Zoon van God is? Adam was toch ook een zoon van God, dat staat in Lukas 3:38? Inderdaad, maar dat gold nog voor de zondeval, toen hij het beeld van God nog mocht dragen en hij op God mocht lijken. Maar zo is het niet meer. Hij werd, en wij met hem, een kind van de duivel toen de zonde kwam, een kind des toorns.

Vanaf dat moment is er nooit meer een mens op aarde gekomen die het beeld van God draagt, die met recht de naam kind van God mag dragen, dan alleen de Heere Jezus Christus, die ontvangen en geboren is uit de maagd Maria. Toen Hij op aarde kwam, zag God weer een rechtgeaard Kind met een Menselijke natuur. Maar naar Zijn Goddelijke natuur is Hij altijd de Zoon van God geweest. Dat is nu het grote verschil tussen een aangenomen kind van God en een eigen Kind van God. En nu heeft God maar één eigen Kind. Hij is de eeuwige, natuurlijke Zoon van God.

Dat staat hier in het antwoord, en dat is heel Bijbels dat Hij de eniggeboren Zoon van God is. We kennen allemaal in het Evangelie in een notendop, zoals het wel eens gezegd wordt, de overbekende diep rijke woorden van Johannes 3:16: '*Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.'* Dus de Heere Jezus Christus is de eniggeboren Zoon van God.

Dan gaat de leerling proberen dat uit te leggen en dan gebruikt hij twee woorden: Eeuwig en natuurlijk. Gemeente, ik vind het ook nog niet zo makkelijk om het uit te leggen. Hoe ga ik nu tegen de gemeente zeggen dat de Heere Jezus de eeuwige, natuurlijke Zoon van God is? Laten we beginnen met dat woordje 'eeuwig'. Ja, dat is zonder begin, zonder einde, altijd. Micha heeft er al van geprofeteerd: *'Bethlehem Efratha, zijt gij klein om te zijn onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israël, Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid'* (Micha 5:1).

Zonder begin, zonder einde. Altijd is de Heere Jezus er geweest en altijd zal Hij er zijn als de Zoon van God. Wij belijden met de geloofsbelijdenis van Nicea: Wij geloven in één Heere Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van God, geboren uit de Vader voor alle eeuwen, God uit God, Licht uit Licht, waarachtig God uit waarachtig God, geboren, niet gemaakt, van hetzelfde Wezen als de Vader.

En dan kan ik me goed voorstellen, gemeente, dat als u hoort dat de Heere Jezus van eeuwigheid uit de Vader geboren is, dat u dat niet begrijpt. Dat begrijp ik ook niet. Want geboren worden, ja, de moeders in ons midden weten wat dat is, om een kind ter wereld te brengen, en wij zijn allemaal geboren. Maar zo moet je niet over de geboorte van de Heere Jezus denken als de Zoon van God. Hoe dan wel? Ik weet het niet, gemeente. Het enige dat ik wel kan zeggen: Van eeuwigheid tot eeuwigheid was de Heere Jezus bij de Vader als de Zoon van God.

Hij was daarom ook God. Daar moeten we deze middag eens even heel stil bij worden. De Heere Jezus is God, en dat mogen we nooit uit het oog verliezen. Want anders hou je een Mens Jezus over, met alle gevolgen van dien. Dan wordt Hij, vergun me dat ik het zo zeg, een soort vriendje, een soort metgezel, een voorbeeld. Dan kan er soms op een hele goedkope manier, en dat vind je nog weleens in die goedkope versjes en liedjes, dat er over de Heere Jezus gesproken wordt, waarbij je je afvraagt: Is Hij nog wel God? Dan blijft er een soort romantisch christendom over. Dan hebben ze het rondom Kerst over dat lieve Kindje in de kribbe dat zo zachtjes slaapt en zo. Maar het is God, net zo heilig als de Vader, net zo heilig en rechtvaardig als de Geest. Laten we daarom met eerbied en diep ontzag spreken over de Heere Jezus als de Zoon van God.

Ja, Hij is eeuwig. En dan het tweede woord dat hier staat is: Hij is de natuurlijke Zoon van God. Dat betekent: Van eeuwigheid was die verhouding er al tussen de Vader en de Zoon. Nee, dan is Hij niet uit de Vader voortgekomen. Dat de Vader er bijvoorbeeld alleen was, en dat toen op een of andere onbegrijpelijke manier de Zoon ontstaan is. Nee, gemeente, van eeuwigheid is Hij de natuurlijke Zoon van God. En zo wordt Hij deze middag aan u gepredikt. Dan ligt er een grote troost in het feit dat Hij de eeuwige natuurlijke Zoon van God is.

Want juist omdat Hij zo is en Hij ook zo de menselijke natuur heeft aangenomen en naar deze aarde gekomen is, ligt de zaligheid van al die mensen die behouden worden zeer vast. Want omdat Hij de Zoon van God is, kon Hij ook de Middelaar Gods en der mensen zijn. Hij kon Mens worden om de schuld te betalen voor Zijn Kerk, maar door Zijn Goddelijke natuur kon Hij die ontzaglijke toorn van God dragen, en wel zo dragen dat de toorn van God tot stilte kwam. En dat God, in plaats van een toornend God, Zich kan openbaren als een verzoend God. Dat is alleen maar mogelijk geworden, gemeente, omdat de Heere Jezus de Zoon van God is.

Zo wil Hij Zich openbaren aan Zijn kinderen in de strijd van het leven. Dan zegt Hij: Ik ben de Zoon van God, o Mijn volk, en Ik sta voor u in als uw oudste Broeder. Ik heb de Goddelijke macht en de Goddelijke kracht van Mijn Vader ontvangen, en daarom kan Ik ook voor u instaan. Ik ben God uit God, en daarom ben Ik bij machte om je te verlossen uit al uw ellende. Dan wil Hij zo laag naar je afdalen en zeggen: Kom, Mijn kind, wie zegt gij dat Ik ben? Dat heeft Mijn Vader je toch geleerd? Hij heeft het toch in je ziel gelegd: Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods? En op deze belijdenis mag u staan in Mijn kracht. Op deze belijdenis zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen Mijn gemeente niet overweldigen.

Wat een rijkdom, gemeente, ligt er opgesloten in die Naam: Gods eniggeboren Zoon. Nee, de Vader had niet vele zonen. Hij had er maar Eén, Die Hij overgaf tot de zaligheid van zondaren, voor doemwaardige zondaren die het verderf verdiend hebben. Maar om ze uit dat verderf te verlossen, was de liefde van God, zo groot, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft, om om Christus' wil zondaren te kunnen aannemen tot Zijn kinderen.

Onze tweede gedachte: De aangenomen kinderen van God.
We kijken nog een keer naar vraag 33: *Waarom is Hij Gods eniggeboren Zoon genaamd, zo wij toch ook Gods kinderen zijn?* We hoorden zojuist waarom Christus de Zoon van God genoemd wordt. Maar hoe zit dat nu met Zijn kinderen? Hoe zijn zij dan zonen en dochters van de Allerhoogste God? Om dat te begrijpen, gemeente, keren we weer even terug naar de schepping van de mens in het Paradijs. Daarin komt al een verschil openbaar, namelijk in de manier waarop de mens is voortgekomen. Zo heel anders dan dat de Heere Jezus de eeuwige, natuurlijke Zoon van God is.

Want de mens is gemaakt, geformeerd uit het stof der aarde. En toch kreeg hij aanvankelijk de naam zoon van God. Waarom eigenlijk? Waarom heette Adam in het paradijs nog de zoon van God? Dat ligt aan de oorsprong. Die is uit God. God nam het initiatief om Adam te maken tot Zijn kind. Want God is de Schepper van de mens. De mens heeft zichzelf niet geschapen, maar God heeft de mens geschapen. Daarom kon God zeggen: Je bent van Mij. Je bent Mijn kind. Je bent Mijn zoon, Adam. Je bent Mijn dochter, Eva. De tweede reden waarom Hij ze zo kan noemen: Hij schiep ze naar Zijn beeld.

Laat ik het zo zeggen: Als God de Vader uit de hemel naar Adam en Eva keek, dan kon Hij zeggen: Ze lijken op Mij. Dat zeggen ze ook weleens van jullie, jongens en meisjes. Dan zeggen ze tegen je: Je bent precies je moeder, of wat lijk jij op je vader. Nou, zo was het in het paradijs ook. Adam en Eva leken op God. Ze hadden bepaalde karaktertrekken van God, laat ik het zo maar zeggen. Wij noemen dat de wijsheid, de rechtvaardigheid en de heiligheid. Als je ze zag lopen in het paradijs, kon je zeggen: Hé, kijk, dat is er één van God de Vader, dat is te zien. Ze hebben iets van Hem. Kijk, en daarom kon de Heere God tegen Adam en Eva zeggen: Mijn zoon, Mijn dochter.

Maar toen kwam die zondeval, die verschrikkelijke zondeval. Gemeente, weet u wat wij kwijtgeraakt zijn? Het kindschap. Wij zijn geen kind van God meer. Wij hebben dat verloren. De tere verhouding tussen Vader en kind is verstoord. En er is een andere verhouding gekomen. Als je nu buiten de genade staat, gemeente, als je nog onbekeerd bent, zou je moeten schrikken! Er is een verhouding gekomen van een vertoornd Rechter met een veroordeelde. Ik stoot door tot in het diepst, opdat een onbekeerde zondaar vanmiddag wakker geschud wordt. Elke dag leef je voort onder de toorn van God. Je bent een veroordeelde. En als je zo sterft, is het verloren. Zo erg is het. Daarom ben je niet meer in staat om vanuit jezelf God als Vader te kunnen kennen. Gods gunst, Gods Vaderlijke gunst, moeten wij van nature missen. Die is veranderd in een rechtelijke toorn. En we kunnen er rustig onder door leven,

Tenzij…en dat is altijd weer het Evangelie. Tegen die inktzwarte achtergrond van onze diepe, diepe val in het paradijs, tenzij God Zelf dat kindschap gaat herstellen. En hoe doet God de Vader dat? Dat doet Hij door Christus, door Zijn Geest. Hoor je dat, kind des toorns in ons midden? Wie is dat nog? Je kan een kind van God worden. Je kan een kind van God worden. En dat doet God Zelf. Ook al is Hij vertoornd over je zonde, is Hij nog zo groot van goedertierenheid dat Hij je een kind van God kan maken.

Weet je wanneer dat gebeurt? Nou, wanneer ben jij een kind geworden? Wanneer bent u een kind geworden? In het natuurlijke leven? Heel eenvoudig. Toen je ontvangen werd in de moederschoot en je geboren werd. Toen werd je toch een kind. En je snapte er niks van. Je had nog helemaal geen verstand om iets te snappen. Maar je deelde al in alle rechten van je vader en je moeder, hoor. Daarom moet je wedergeboren worden. En vanaf dat moment ben je een kind van God. Al kun je dat helemaal nog niet bevatten op dat moment. Maar zo begint het. Omdat God van eeuwigheid een groot huisgezin van ontelbare kinderen verkoren en gewild heeft. En die waren van eeuwigheid in Christus al geadopteerd.

U kunt het lezen in Efeze 1:5 bijvoorbeeld: ‘*Die ons tevoren verordineerd heeft tot aanneming tot kinderen, door Jezus Christus, in Zichzelven, naar het welbehagen van Zijn wil.’*

Dat heeft Hij niet verborgen gehouden, maar Hij is met een zeer rijke belofte gekomen. Ja, daar mag je je vinger wel bij leggen hoor, en bedelen of de Heere je dat in je leven wil vervullen. Welke belofte? O, die kostelijke woorden hè? *'Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere, de Almachtige'* (2 Kor. 6:18). Kijk, en daarom worden er in het huisgezin van God de Vader elke keer weer geestelijke kinderen geboren, dat zijn de nieuwgeboren kinderkens die begerig gemaakt zijn naar de redelijke, onvervalste melk van Gods Woord.

Ja, weet je dan direct al dat je een kind van God bent? Ach nee, gemeente. Want dan kom je er juist achter wie je bent. Dan kun je niet geloven dat je een kind van God bent. Je bent net als die verloren zoon in dat ver gelegen land. En je gaat het toestemmen: Ik zou het niet meer waard zijn om dat te mogen worden. Toch kun je al heel snel merken als iemand wedergeboren is, dat hij een kind van God is. Dat zegt hij zelf niet, maar dat kun je merken. Weet je waarom? Omdat er een betrekking op God komt. En waaraan kun je die betrekking op God weten en kennen? Oh, dan denk ik aan de preek van vanmorgen: *Mijn ziel, dorst naar God*. Dat is het eerste levensteken van een nieuwgeboren kind: *Mijn ziel dorst naar God.*

Maar dat zal het niet blijven. Want Gods Geest zal er altijd op aanwerken, vroeg of laat, en daarvoor neemt Hij Zelf de tijd wel. De manier heeft Hij Zelf bedacht om een zondaar te leiden tot Christus. Dat zal altijd moeten plaatsvinden in het geloofsleven, wil je gaan verstaan hoe het mogelijk is om aangenomen te worden tot kind van de Vader. Dat gaat nooit buiten het ware geloof in Christus om. Thomas Boston heeft daar heel mooi onderwijs over gegeven in zijn boek: De viervoudige staat. En waar werkt hij als het ware op aan? Dat is het cruciale punt waardoor je kan weten, zeker kan weten, dat je wedergeboren bent: Dat het aankomt op de geloofsvereniging met Christus.

Het voert mij te ver om dat vanmiddag allemaal uit te werken, – daar hebben we in Zondag 2 tot en met 7 bij stilgestaan – maar daar werkt de Geest toch vroeg of laat op aan: Dat er een band gaat komen met Christus, voor Wie plaatsgemaakt wordt door de Geest in je leven, zodat je van een zuigeling in de genade een zoon of dochter in Christus mag worden. Ja, dan zal de Heilige Geest je ogen gaan openen, dat Christus de enige Weg is om met God verzoend te worden. Dan gaat Hij je leren waarom Hij de schuldbetalende Borg moest zijn. Dan gaat Hij je totaal ervoor inwinnen om je door Hem alleen zalig te laten worden, en zalig te laten maken. Ja, dan moet je alles kwijtraken van jezelf. Dan wordt alles buiten Christus afgesneden. Maar dat is wel de weg om de Heere Jezus alleen over te houden, om door het geloof in Hem met God verzoend te worden. Dan kan er een tijd aanbreken in je geestelijk leven, dat je op elke bladzijde van het Woord van God de Christus vindt. Dat er altijd wel onder de prediking, waar je bent en hoort, iets van Christus wordt uitgestald. En dat geeft je zo'n warm, brandend hart vanbinnen. Want je hart gaat helemaal uit naar die Christus Die aan je ziel geopenbaard is.

Dan kan het soms zo teer liggen, dat je hart zo vervuld is met de liefde van Christus, en dat je het zo mag geloven dat Hij de Zoon van God is, dat God Hem gezonden heeft tot zaligheid van je ziel. Dat je weleens de Heere aanspreekt als je Vader. Maar het kan ook zo weer weg zijn. Maar als je zaligheid steeds vaster komt te liggen in Christus, komt ook steeds helderder in je hart te liggen, dat je aangenomen bent tot kind van God.

Wanneer komt dat nog sterker en zekerder te liggen in je hart en leven? Wel, gemeente, als je leert verstaan dat God de Vader door Christus je gaat vrijspreken van je schuld. En ik weet dat menig kind van God dat zo niet durft te zeggen. Ik weet ook dat dat zo'n worsteling kan zijn. Dat je soms weleens geluiden hoort van: Ja, laten we daar maar niet te veel over preken. Want wie van Gods kinderen kent dat nog? Nou, daar hou ik niet van. Ik wil de rijkdom preken die in Christus te vinden is. En laat het je dan maar in je gemis zetten, opdat je het kennen mag om nu God te leren kennen als een God, Die in dat rechtsgeding je vrij gaat spreken op grond van Christus' voorbede.

Gemeente, dat is zo zalig, om de Heere God te mogen kennen als een verzoend God, Die het gaat afdrukken en gaat zeggen tegen je: Mijn zoon, Mijn dochter, uw zonden zijn u vergeven. Dat Hij het je laat weten: Ik ben geen vertoornd God meer, maar Ik ben verzoend door de dood van Mijn Zoon. Ik zie u aan in het bloed van Mijn Zoon, en daarom is er geen grimmigheid bij Mij meer, maar zie Ik geen zonden meer in u. Ze zijn voor eeuwig achter Mijn rug geworpen. Om zo God te leren kennen als je Vader, om uit genade tot Zijn kind te zijn aangenomen.

Gemeente, het is toch zo rijk om de Heere God als Vader te mogen kennen. Echt waar, ik ga het u maar gewoon zeggen. Wat denkt u van de Vaderlijke ontferming? Zoals we het menigmaal hebben gezongen: '*Gelijk een vader zich ontfermt over zijn kinderen, ontfermt Zich de HEERE over degenen, die Hem vrezen'* (Ps. 103:13). Wat dacht u van de Vaderlijke bescherming? Gods Woord zegt: '*Hij voerde hem rondom, Hij onderwees hem, Hij bewaarde hem als Zijn oogappel'* (Deut. 32:10). Wat dacht u van Zijn Vaderlijke zorg? O ja, dan moet Hij het elke keer weer zeggen tot Zijn kinderen die *altijd zo bezorgd zijn*. Dan zegt die lieve Vader, om Christus' wil: *'Daarom zijt niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten? Wat zullen wij drinken? Of waarmede zullen wij ons kleden? Want al deze dingen zoeken de heidenen; want uw hemelse Vader weet, dat gij al deze dingen behoeft* (Matt. 6:31-32).

Nog iets. Je zou het misschien niet verwachten vanmiddag, maar wat dacht je van de Vaderlijke tuchtiging? Ja, een vader die zijn kind liefheeft, moet weleens tuchtigen. En als de Vader dat bij Zijn kinderen doet, kun je dat niet gelijk begrijpen en verstaan dat dat een tuchtiging is. Maar later zul je het zien. En dan kun je verwonderd raken dat er in de Bijbel staat: '*Want die de HEERE liefheeft, kastijdt Hij, en Hij geselt een iegelijk zoon, die Hij aanneemt.*

Indien gij de kastijding verdraagt, zo verdraagt Zich God jegens u als zonen; want wat zoon is er, dien de vader niet kastijdt?' (Hebr. 12:6-7). Kind van God in ons midden, misschien heb je weleens een kastijding meegemaakt. Heb je naderhand ook de liefde van Vader ontdekt? Voelt u hoe teer het is vanmiddag?

Tenslotte die Vaderlijke troost. '*En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus'* (Rom. 8:17). Is dat geen rijkdom, dat je deelt in de erfenis van God? Gemeente, ik kan het ook niet onder woorden brengen hoe rijk het is om om Christus' wil tot kind van God aangenomen te zijn. Maar het is rijk, ontzaglijk rijk. Maar dat heeft de Heere Jezus wel Zijn bloed gekost. En dat ligt verklaard in de naam Heere.

Onze laatste en derde gedachte: Het gekochte eigendom van God.
Als Johannes op Patmos is, dan ziet hij de Heere Jezus met een prachtig kleed aan, in de hemel. En op dat kleed staat Zijn naam geschreven: '*Koning der koningen en Heere der Heeren'* (Openb. 19:16). Zo is Hij. Maar wat betekent dat dan? Nou, zegt de leerling in Zondag 13: *Omdat Hij ons, met lichaam en ziel, van al onze zonden niet met goud of zilver, maar met Zijn dierbaar bloed gekocht, en van alle heerschappij des duivels verlost heeft, en ons alzo Zich tot een eigendom gemaakt heeft.*

Heere. Met kleine letters zeggen wij dan. In het Hebreeuws is dat Adonai, in het Grieks is dat Kurios. En dat betekent Bezitter, Eigenaar. Dus als het ware geloof zegt: ik geloof in de Zoon van God, mijn Heere, dan zegt hij daarmee: De Heere is mijn Bezitter, de Heere is mijn Eigenaar. Met andere woorden: '*Mijn Liefste is mijne, en ik ben de Zijne'* (Hoogl. 2:16). Van nature was dat zo niet. Daar hebben we het al over gehad vanmiddag. Dan zijn we onder de heerschappij van de zonde, en onder de heerschappij van de duivel. En hebben we alleen maar schuld, en kunnen onszelf niet bevrijden. We hebben geen penning om onze schuld te betalen. Maar dan die naam: Heere. En die predikt ons drie genaden.

De eerste genade die in de naam Heere opgesloten is: Dat Hij Zijn Kerk met ziel en lichaam vrijgekocht heeft van haar zonde met Zijn bloed. Met andere woorden: De Heere heeft Zijn bloed gegeven om je schuld te betalen. Heeft u dat leren verstaan in uw leven? Kent u de eis van Gods recht, Die zegt: '*Betaal Mij, wat gij schuldig zijt*?' En ben je er ook achter gekomen: Ik kan het niet? Maar bent u er ook achter gekomen: U hoeft het niet? Want Zijn naam is Heere. Hij is de Zoon van God, Die door lijden en sterven betaald heeft, tot de laatste penning toe. Hij is de losprijs. Hij heeft de losprijs betaald, volkomen betaald, zodat er niets meer bij kan en niets meer bij hoeft. En daartoe gaf Hij Zijn bloed. Is dat bloed voor u dierbaar geworden? Leg die vraag nu eens in je hart neer. Overdenk dat nou eens, ook deze week, in een week van voorbereiding. Wat zegt het bloed van Christus u, jou en mij?

Heeft dat bloed waarde? Is dat bloed alles voor je geworden? Omdat je verstaan hebt: *'Ik kan de prijs der ziele dat rantsoen, aan God in tijd nog eeuwigheid voldoen?'* Gemeente, als je dat leert verstaan, dan wordt de prediking over het bloed van Christus je zeer dierbaar. Dan ben je graag onder de prediking waar een lijdende Christus wordt voorgesteld, een gekruisigde Christus. Waar het Evangelie mag klinken: *'Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven.'* O, wat een zegen als de Heilige Geest je dan in de prediking meeneemt langs de bloedweg van de Heere Jezus, om te zien hoe Hij in uw plaats worstelde in Gethsémané onder de toorn van God, waaronder u eeuwig had moeten verzinken. En terwijl Hij daar worstelt en de beker met uw schuld leegdrinkt, druppelt dat bloed van Zijn hoofd om u van Gods toorn te verlossen.

En als de Heilige Geest je dan leidt naar het rechthuis van Pilatus, waar Zijn rug werd gegeseld en rood kleurde met Zijn bloed om uw zondeschuld te verlossen, dan worden de snaren van je ziel geraakt. Want *'door Zijn striemen is ons genezing geworden'* (Jes. 53:5). En als je misschien een bepaald lijden moet meemaken in je leven, dan wil de Geest je ogen richten op de doornenkroon, die opnieuw dat hoofd deed bloeden, en hoe Hij aan het vloekhout op Golgotha werd genageld om u als de bloedende Borg van de vloek der wet te gaan verlossen, om een volkomen verlossing te verwerven, wat gepredikt wordt in die doorstoken zijde. O, als de Heilige Geest je daarin leidt en je mag ogen des geloofs ontvangen op die bloedende Heere Jezus Christus, en het geloof komt erin mee, dan mag je ziende op die bloedende Heere Jezus stamelen: *Mijn Heere en mijn God, Die mij met lichaam en ziel van al mijn zonden, niet met goud of zilver, maar met Zijn dierbaar bloed heeft gekocht.*

Heb je meegezongen? En met datzelfde bloed verlost Hij uit de heerschappij van de duivel. Dan zal Hij de werken van de duivel verbreken. Dat doet Hij bij de aanvang van het geestelijke leven, wanneer Hij je gaat verlossen van de heerschappij van de duivel maar ook steeds weer opnieuw, als je zo aangevochten wordt door de duivel of wanneer hij je verleidt tot de zonde. Dan is daar de Christus, Die je daarvan wil verlossen als de Heere, om je eens een volkomen verlossing te geven in de eeuwige heerlijkheid, waar de duivel nooit meer komen kan.

Dan het derde: Dat je met datzelfde bloed van Christus Zijn eigendom wordt. En dan hoor ik hier in Zondag 13 de echo van Zondag 1: *Wat is uw enige troost, beiden in leven en sterven?* O gemeente, het gaat zo diep, het is zo rijk: *Dat ik met lichaam en ziel, beiden in het leven en in het sterven, niet meer van mezelf ben, maar van mijn getrouwe Zaligmaker Jezus Christus eigen ben, Die met Zijn dierbaar bloed voor al mijn zonden volkomenlijk betaald heeft, en mij uit alle heerschappij des duivels verlost heeft.* Eigendom van Christus te zijn, dat kan alleen door het geloof worden gekend. O, vraag toch om dat geloof. Vraag toch om dat te mogen kennen. Dat is nu het werk van deze Heere. Hij zal door Zijn Geest zo werken in het hart van degenen die zalig worden, dat ze het 'mijnen' van het geloof gaan kennen.

Dat is zeggen: *Mijn Heere en mijn God.* En wat gaat daaraan nu vooraf? Het 'mijnen' van de Heere Zelf. Dan denk ik aan die diepe woorden uit Ezechiël 16: *'Als Ik nu bij u voorbijging, zag Ik u, en zie, uw tijd was de tijd der minne; en Ik spreidde Mijn vleugel over u uit, en Ik dekte uw naaktheid; ja, Ik zwoer u, en Ik kwam met u in een verbond, spreekt de Heere HEERE, en gij werdt de Mijne.'* En wat is daar het gevolg van? Wat vloeit daaruit voort? Dat als Christus tegen Zijn Kerk zegt: *Gij zijt van Mij*, dan zegt Zijn bruid: en u bent van Mij, *gij zijt van Christus, en Christus is van God* (1 Kor. 3:23). Met andere woorden: Wie het wettig eigendom van Christus is geworden, is het wettig eigendom van de Vader geworden. O, bid toch om de werking van de Heilige Geest. Want Die wil dat nu zo graag in je hart gaan leren.

Want, zegt de Schrift: '*Niemand kan zeggen: Jezus de Heere te zijn, dan door den Heiligen Geest'* (1 Kor. 12:3). Hij zal in al de waarheid leiden. Hij zal Christus verheerlijken, zodat je met de bruid uit het Hooglied mag zingen, steeds weer en steeds meer, ziende op Jezus Christus, Gods eniggeboren Zoon, onze Heere: *'Al wat aan Hem is, is gans begeerlijk; zulk een is mijn Liefste, zulk een is mijn Vriend, gij dochteren van Jeruzalem'* (Hoogl. 5:16).

Amen.

Zingen: Psalm 68:2:
Maar 't vrome volk, in U verheugd,
Zal huppelen van zielevreugd,
Daar zij hun wens verkrijgen;
Hun blijdschap zal dan, onbepaald,
Door 't licht, dat van Zijn aanzicht straalt,
Ten hoogsten toppunt stijgen.
Heft Gode blijde psalmen aan;
Verhoogt, verhoogt voor Hem de baan;
Laat al wat leeft Hem eren;
Bereidt den weg, in Hem verblijd,
Die door de vlakke velden rijdt;
Zijn naam is HEER' der heren.

Dankgebed.

Zingen: Psalm 2:7:
Welzalig zij, die, naar Zijn reine leer,
In Hem hun heil, hun hoogst geluk beschouwen;
Die Sions Vorst erkennen voor hun HEER;
Welzalig zij, die vast op Hem betrou - wen.

Zegenbede.